

Молодий комуніст

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Рівняння XIII
№ 122 (1602).

ВІВТОРОК, 10 ЖОВТНЯ 1972 р.

Ціна 2 коп.

НА ОСІННІХ ГОНАХ

Ще сонце не піднялось з-за оброну, а механізатори вже в полі. Серед них Сергій Баландя — наймолодший тракторист колгоспу. Він так само, як і інші, встає спозаранку, і йде в степ. Так, як і інші, повертеться ввечері додому.

Та хочеться окремо розповісти про нього. Бо поряд із звичайним кожний має щось особисте, прикметне тільки йому. У Сергія оте «щось» — наполегливість у праці. Він ніколи не вийде з тракторного стану на несправній машині; вмить цінувати роботу хвилину, особливо в цю осінню днину. Тому-то не пам'ятають товариші за Сергієм аварій або ж невиконання норм, щоб проігнорувати його трактор.

Юнак повернувся в колгосп після служби в армії. То було у травні. І весняне поле своєю неповторною красою звабило вчорашнього солдата. Уже через десять днів повіз Сергій колгоспному нивію Т-74.

— Хліборобський характер у Сергія. Такий нивію не калічить. Любить він землю, побільше б таких механізаторів, — так рекомендує молодого механізатора інженер-механік, заступник секретаря первинної партійної організації колгоспу Василь Іванович Волинець.

Коли трактор зупинився край широкої заглибини зяблевого клину, з нього вліз за трактористом зіскачив хлопчина років п'ятнадцяти.

— Молодший брат заохочує покатитись? — Та ні, — відповів Сергій, — сусідський хлопець. Цікавиться технікою, мріє механізатором стати. От і підучую. Знадобиться.

Ні вдень, ні вночі не змовкають у полі мотори. То дорожні механізатори завершують сільськогосподарські роботи, закладають основи під урожай наступного року. Разом з ними свого трактора веде і Сергій Баландя. Трудолісб, комсомольський активіст. Він зустрічає в степу народження нового трудового дня, і відчуває радість творчої праці. Праці, яка не тільки годує, зодягає, а й згріває усвідомленням, що ти приносиш користь людям.

І. КОТОВСЬКИЙ,
позаштатний кореспондент газети «Молодий комуніст».
Колгосп імені Леніна
Вільшанського району.

Вітасмо з нагородою!

На нивах республіки завершується боротьба за хліб. Нелегкими були погодні умови. Але все ж механізаторам у ряді господарств вдалося зібрати непоганий урожай.

За рішенням ЦК ВЛКСМ група кращих молодих механізаторів України нагороджена знаком «Трудова доблесть». Серед них — ГРИГОРІЙ НАЗАРЕНКО, комбайнер колгоспу імені ХХІ з'їзду КПРС Бобринського району.

Вже шість років поспіль Григорій Назаренко працює комбайнером. З року в рік добирається високі показники, поспішає серед кращих комбайнерів району, а північного сезону вибором приз газети «Молодий комуніст» в змаганні серед молодих женьців Кіровоградщини. Він скоїв зернові на площі 242 гектари і намотовив 6913 центнерів зерна.

ЩЕ КІЛЬКА тижнів тому ритмічну роботу численних бригад монтажників, які працюють на будівництві Побузького нікелевого заводу, гальмували перебої в постачанні стиснутого кисню. За голубою сировиною газорізальників доводилось гнати автомашини за сотні кілометрів до Кіровограда.

Зараз потреба в цьому відпала. Нещодавно до ладу діючих увійшов пер-

КИСНЕВЕ ГОЛОДУВАННЯ ЗАКІНЧИЛОСЬ

ший блок азотно-кисневого цеху. Будова одержала власний кисень.

Своєчасний пуск в дію першого блока кисневого цеху забезпечили працівники будівельного управління № 6 комбінату «Кіровоградважбуд», якими керує виконроб Борис Петрухін, робітники «Кисеньмонтажу» МУ-214 під керівництвом старшого виконроба Миколи Івановича Титаренка та робітники Запорізького пусконаладжувального управління № 233, якими керує виконроб Ю. Н. Снежков.

Майданчик першого блока монтажники вже покинули. На зміну їм прийшли працівники азотно-кисневого цеху.

Впевнено ведуть технологічний режим розділення повітря секретар комсомольської організації цеху Петро Півторак, Богдан Микитюк, Микола Горбова, Іван Віноков та Дмитро Тихевич.

Всі ці хлопці нещодавно повернулися з рядів Радянської Армії. І, звичайно, працювати вирішили на заводі. Майбутніх фахівців послали на навчання та виробничу практику на Урал. Уральські металурги передали свій досвід молодим працівникам юного заводу. А в місті Орську пройшли практику лаборанти комсомолки Люба Глевацька, Валентина Дацюк, Ліда Шкіндер. Сьогодні дівчата впевнено визначають якість кисню, авторитетно дають «добро» продукції цеху.

«Кисневе голодування» на будівництві закінчилось. І якщо кисень без перебоїв тече трубами-артеріями, значить впевнено працюють будівельники, значить надійно йтимуть плавки феронікелю.

В. ГОЛОВАЧ,
начальник відділення плавильного цеху, керівник корпункту «Молодого комуніста» на будові.

ВІДЗНАКИ ОЛІМПІЙЦЯМ

За успіхи в розвитку масового фізкультурного руху в країні і високі досягнення на XX літніх Олімпійських іграх Указом Президії Верховної Ради СРСР велику групу спортсменів, тренерів, працівників фізичної культури і спорту в зв'язку з підсумками Олімпіади нагороджено орденами й медалями СРСР.

Орден Леніна нагороджені заслужені майстри спорту СРСР В. І. Алексєєв, В. П. Борзов, О. В. Медведь, Л. П. Пінаєва, А. О. Рошин і В. Д. Салєєв. Серед нагороджених орденом Трудового Червоного Прапора — заслужені тренери СРСР Г. О. Ахмедіані, А. С. Баюменталь, В. В. Петровський, І. А. Степанюк, заслужені майстри спорту СРСР Б. Г. Омищенко, І. В. Рискаль, Я. А. Талєєв, Л. І. Турничева та інші.

Велику групу спортсменів, тренерів, працівників фізкультури і спорту удостоєно медалей «За трудову доблесть» і «За трудову відзнаку».

(ТАРС).

Ставши на трудову вахту на честь 50-річчя утворення СРСР, зразки відмінної праці показує молодий комсомольсько-молодіжний зміни цеху № 29 заводу тракторних гідроагрегатів (майстер комсомол Володимир Семенов). Зміна випускає продукцію високої якості. Молоді виробничники зобов'язалися рішуче завдання виконати до 20 грудня.

На фото: Володимир ПРЯНИЧНИКОВ та Костянтин СОКУРЕНКО.

Фото Ю. ЛІВАШИНКОВА.

ПАРАД ТВОРЧОСТІ ЕДІСОНІВ ХХ СТОЛІТТЯ

● НА ГОЛОВНІЙ ВИСТАВЦІ РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ — ЕКСПОЗИЦІЯ МОЛОДИХ ТАЛАНТІВ. ● «ВІЗИТНІ КАРТОЧКИ» ШКОЛЯРА, СТУДЕНТА, РОБІТНИКА, ІНЖЕНЕРА. ● РОБІТНИЧА БІОГРАФІЯ ПОЧИНАЄТЬСЯ... З ВІНАХОДУ. ● ВІДКРИТТЯ — В КОЖНОМУ ПАВІЛЬОНІ. ● ЗОЛОТА МЕДАЛЬ ВОЛОДИМИРА ТРЕТЬЯКОВА. ● ІНТЕГРАЦІЯ ІДЕЙ І ДОСВІДУ.

Рух науково-технічної творчості молоді в СРСР об'єднує всі верстви молоді: школярів і учнів середніх спеціальних закладів, студентів вузів, робітників, техніків і інженерів різних галузей промисловості. Якщо «візитні карточки» школярів на ВДНГ є сьогодні електронний робот, вертоліт і мікроавтоном, «Старт», до речі, він брав участь в автопробігу по дорогах країни в колоні собі подібних машин-саморобок, то студентську експозицію відкривають гоночний «ХАДІ-10», автожир, апарат «Тайфун» на повітряній подушці ланцюжком ідиомією 2 тис. тонн, автоматична світломузична декоративна установка. Голова Всесоюзного наукового студентського товариства член-кореспондент Академії наук СРСР Г. Ніколаєв сказав, що «участь студентів у науковій і технічній творчості не епізод, а складова частина всього навчального процесу».

Чимало експонатів НТМ-72 вже здобули визнання у спеціалістів: 584 з них одержали авторські свідоцтва та патенти. Тепер кращі з кращих стануть лауреатами ВДНГ. До речі,

перший золотий медаліст НТМ-72 вже виявлений. Ним став Володимир Третьяков з Орловського науково-дослідного інституту легкої машинобудування, автор автомату для класування вузів. Здавалося б, прототипна операція, що тут придумав особливого, проте машина Третьякова, зразок якої вже рік пропрацював на московській фабриці «Паризька комуна», підвищує продуктивність праці на 233 проценти! Недарма спеціалісти міністерства високо оцінили новий автомат, прийнявши рішення про його серійний випуск.

Нинішній Всесоюзний огляд науково-технічної творчості молоді, присвячений 50-річчю утворення СРСР, четвертий. Від першого огляду його відділяв сім років. За ці роки в країні широко розрослась сітка гуртків і шкіл технічної творчості, з'явилися тисячі консультативних пунктів і громадських конструкторських бюро. Число учасників руху виросло з 2 до 8 мільйонів чоловік, а їх внесок у розвиток народного господарства країни став ще вагомим. Красномовне в цьому розумінні, наприклад, призначення міністра автомобільної

промисловості СРСР А. Тарасова: «Загальний економічний ефект пошуку молодих новаторів складає по міністерству понад чотири в позитивну мільярдів карбованців». Комсомол України, який став у республіці шефом комплексної механізації ферм, за останні роки реконструював 600 ферм і 114 тваринницьких комплексів.

Огляди науково-технічної творчості молоді стали традиційними і в братніх соціалістичних країнах. Нинішній 4-й всесоюзний огляд в той же час і другим міжнародним. Понад 200 цікавих робіт показують на ВДНГ молоді новатори НДР, Польщі, Угорщини, Румунії, Чехословаччини, Болгарії, Монголії.

Перший свій офіційно визнаний винахід — «машину голосування» для конгресу США — Едісон зробив у віці 21 рік. Багато сучасних едісонів — учасників московського форуму новаторів — мають на особистому рахунку по 10—15 винаходів.

Юрій КАНІН,
кор. АПН.

РАДЯНСЬКЕ ПРАВО. Знання його потрібне кожному. І не дивно, що до вивчення його основа проявляють інтерес багато юнаків і дівчат. Як наслідок їхньої зацікавленості — 18 гуртків «Бесіди про радянське право», в яких розпочали навчання чотириста п'ятидесяти молодих виробників області. На занятті одного з цих гуртків, а саме у селі Микольському Світловодського району, мені і довелося побувати.

До цього дня юнаки і дівчата колгоспу імені 40-річчя Жовтня готувалися старанно. І от вони зібралися у затишній просторій кімнаті. На видному місці — географічна карта.

Пропагандист — вчителька російської мови і літератури місцевої школи Олена Дмитрівна Фоміна поздоровила слухачів з початком нового навчального року.

— Наш гурток — «Бесіди про радянське право». Навчатимуться в ньому 24 комсо-

мольці. На сьогоднішньому занятті вивчимо тему «Утворення Союзу РСР — торжество ленінської національної політики».

Зробивши невеликий вступ, наголосивши, що в цьому навчальному році народи нашої країни відзначають піввіковий ювілей утворення СРСР, пропагандист ставить перше запитання:

— Хто розповість про роль В. І. Леніна у створенні Союзу Радянських Соціалістичних Республік?

Бажаючих кілька.

Виступає комсомолка Паша Дубницька — технолог колгоспного овочево-консервного заводу.

— Наша партія втілює в життя думку Ілліча про об'єднання в єдину сім'ю всіх націй і народностей, які злилися від національного і соціального гніту. Тепер кожен з нас гордиться, що у добровільному союзі всі народи Країни Рад здобули щастя.

Наводить цифри, факти,

ПОЛІТИЧНИЙ ГАРТ

розповідає, як відбулося утворення СРСР, як міцніла дружба в запеклій борні проти ворогів нашої країни. Григорій Чураєв весно

Перше заняття закінчено. Схвильовані виходять з нього юнаки і дівчата. Обмінюються враженнями від першого уроку, обговорюють тематику

ВІДПОВІДЬ ГРИГОРІЯ ЧУРАЄВА

цього року закінчив десять класів. У школі здобув спеціальність механізатора. Тепер водить сталевий коня колгоспними нивами. Хлопець з теплою відгукується про техніку, що виготовлена турботливими руками синів і дочок різних національностей, які працюють на тракторних заводах.

В обговоренні питання беруть активну участь Паша Тихонська, Віра Воробйова.

Пропагандист зрідка доповнює виступаючих.

занять, з якою їх познайомила пропаганда. Попереду — рік цікавих занять.

Пройшли перші уроки в гуртках «Бесіди про радянське право» в Ульяновському, Новомиргородському районах. Молодь зацікавилася програмою гуртка. І, слід сказати, що поглиблення правових знань у цей спосіб дуже важлива ініціатива першорядних комсомольських організацій.

В. САРЖЕВСЬКИЙ.

Світловодський район.

„РАДІСТЬ ДІЛЮ З УСІМА“

У дружньому колективі й працювати залюбки. В цьому мені пощастило. Ще зовсім недавно працюю в ливарно-термічному цеху № 3, а здається, що я тут своя. Молоді багато, стосунки між усіма хороші, товариські. Мені дуже сподобалося ставлення колективу — старшого майстра тов. Головенка і майстра тов. Піддубного, ветеранів цеху до нових робітників. На кожному кроці відчували їх увагу та турботу.

А днями я розділила з усіма радісну подію — наш цех випередив переможцем у соціалістичному змаганні, і ми завоювали перехідний Червоний прапор заводу. Першими, хто виборював цю почесну нагороду — передові робітники М. Гурман, М. Дзюба, В. Погосов, Т. Камардан, О. Гурман, В. Песменюк, В. Пролетаєв. На честь 50-річчя утворення СРСР колектив цеху бореться за присвоєння звання колективу комуністичної праці.

Г. ЛИСЯНСЬКА,

токарь Кіровоградського заводу тракторних гідроагрегатів, член КПРС.

Стежка до ферми. Не в одній оповіді журналіста чи письменника вона постане першопочатком покликання сільського трудівника.

Саме покликанням називає свою роботу член комсомольської молодіжної ферми колгоспу імені Чкалова Добровеличківського району Марія ДЗІНА. Бо від того такий успіх у роботі. Надсено близько 3500 кілограмів молока від кожної корови.

Фото А. КОВПАКА та А. БУДУЛАТЄВА.

РАЗОМ З МОЛОДИМИ КОЛГОСПНИКАМИ

Ось уже більше двох тижнів працювали 300 учнів Олександрійського профтехучилища № 3 в колгоспах Петрівського району.

Схвально зустрів учні нашого училища звістку про організацію комсомольсько-молодіжного недільника. Адже це — праця на честь ком-

сомольців-героїв Кіровоградщини. І ось підбито підсумки. Найбільше грошей перерахувала у фонд пам'ятника група електрозварювальників, очолювана майстром виробничого навчання В. І. Сердюком. Разом з молоддю колгоспу імені Карла Маркса вони заробили

200 карбованців, а майбутні бухгалтери, що працювали з комсомольцями колгоспу «Перше травня» — майже 150.

М. БОНДАРЕНКО,

заступник директора по учбово-виховній роботі Олександрійського ПТУ № 3. Петрівський район.

СЬОГОДНІ загальноосвітня школа стоїть в центрі уваги партії, громадськості. Про це яскраво свідчить Постанова ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР «Про завершення переходу до загальної

сільської школою, постійно перебувати в курсі справ піонерської та комсомольської організації».

Але, на жаль, не скрізь в області райкомам, міськкомам ЛКСМУ, комсомольським організаціям колгоспів і радгоспів, виробничих підприємств є про що доповісти. Здебільшого розмова обмежується повідомленням про недільники та суботники, на яких працювали школярі і комсомольці та молодь села, пере-

ніби взагалі вперше чує про дворічку. Сергій і не зразу зрозумів, що від нього хочуть, а тому відповів не була вчирною.

— Ми часто виїжджаємо в підшефні колгоспи на збирання врожаю. Наша агіткульбригада Паладу культури імені Жовтня не раз побувала в усіх підшефних колгоспах.

Принести людям радість, настрій — все це добре. Але підшефні школи лишаться поза увагою.

— А чи розроблені у вас плани по допомозі шефам?

— Плану в нас немає. І в сільських

Враження від цих розмов таке, що для цих комсомольських ватажків шефи на селі, важкий тягар, для якого в них немає ні часу, ні бажання його нести. Дивує й те, що, розуміючи важливість дворічки, за досить довгий час на засідання комітету комсомолу навіть не висловилися питання про зв'язок з сільською школою.

Буває таке, що шефи й підшефні один одного і в очі не бачили. Можливо, приїжджаючи в Світловодськ, школярі із Золотарівської школи і зустрічають на вулицях комсомольців з управління автотранспортного господарства, але зідки їм знати, що то їхні шефи. Директор школи кілька разів звертався до міського комсомолу і прохав: «Непотрібні нам фарби, чи допомога, діти просто цікавилися — які ж вони шефи?». А шефи вперто оберігали своє інкогніто. Правда, одного разу секретар комітету комсомолу все-таки зібрався з силами і рішуче попрямував до автостанції. Та йому й тут на перешкоді стали... «Тітки з корзинками, які вщерть заповнили автобус», і йому довелося повертатися ні з чим. Не дуже оптимістичні справи і на інших підприємствах Світловодська.

В Добровеличківському районі не так давно секретар райкому ЛКСМУ О. Турта на семінарі комсомольських ватажків познайомила їх з умовами дворічки. Секретарі розіхалися по колгоспах. І, мабуть, райком повинен час від часу заслуховувати не бюро питання шефської допомоги. А не обмежуватися лише нагадуванням та паперовою інформацією. Лише коли йтиметься про строгий контроль з боку райкомів, міськкомів ЛКСМУ, можна буде говорити про вагомі наслідки шефських зв'язків комсомолу з сільською школою.

Адже не секрет, що декому лише шкільний дзвінок нагадує про обов'язки шефа. В класних журналах з'являлися перші оцінки. А шефи ще тільки сповільненими темпами розмрікують про свої палли, тільки-но думають топати по своїх сільських друзів стежці, які так густо позаростали...

Л. КОВАЛЕНКО, М. СЕМЕНЮК, спецкорм «Молодого комунара».

НА ТВОЮ КНИЖКОВУ ПОЛІЦЮ

До магазину № 10 Кіровоградського обласного літературно-художнього літературного Замороский В. «Сім чудес світу». Книга сучасного словацького письменника Войтека Замороского веде нас в габину далекіх сторіч, розповідає про витвори стародавнього мистецтва, слава яких живе віки, про сім чудес світу — творіння людських рук і розуму.

Ніколаши Е. «Стежка, знайдена у пітьмі». Під час Великої Вітчизняної війни ще зовсім юним хлопцем Євгена Ніколашина було вивезено до гітлерівської Німеччини.

Фашинська Катерина з усіма її страхотними не злочинами 16-річного патріота. Юнак знаходить шлях до боротьби, стає активним учасником інтернаціонального підпілля в концтаборі Бухенвальд. Про страшні роки, проведені у концтаборі, про боротьбу підпальників з фашистськими кадрами і розповідає він в автобіографічній повісті.

Головач П. «Крізь роки». Роман, видавництва «Дніпро», К. 1972 р.

В романі «Крізь роки» П. Головач розповідає про шлях, яким пройшли старі представники дореволюційної інтелігенції від дрібнобуржуазних ілюзій, націоналістичних ідей до служіння революційному народові.

Шевчук В. А. «Побратим, або пригоди двох заперожців на суходолі, в морі та під водою». Роман.

Ця книжка — ширя оповідь про наших мужніх предків, які в кривавих битвах відстоювали волю, про звитязку Бійсько Запорізьке.

Лука Ляшенко. «Близькість темної ночі». Повість.

У простій свитині, з торбачою книжок за плечима і нерозлучною сопілкою за поясом понад 30 років мандрував поет і вчений Григорій Сковорода по селах України, тань-бля жорстоко панство, зажерливе духовництво, паризм, навчав людей грамоти. Цим навчави збагачу ширшу любов і шину вічного народу.

Євген Гуцало. «Нероджені радості». Повість.

До збірки увійшли три повісті — «Нероджені радості», «Дівчата на виданні», «Мати своїх дітей».

Кутузова М. С. «Тваринний світ». Хрестоматія для вчителів початкових класів. Видавництво «Радянська школа», К. 1972 р.

Хрестоматія стала в пригоді під час викладання природознавства. Тут можна знайти цікаві матеріали про багатство і різноманітність тваринного світу та його охорону, про біологічні особливості, спосіб життя, практичне значення багатьох свійських і диких тварин.

Д. НЕКРЕТОВА,

продавець книжкового магазину № 10.

Комсомол — сільський школі

Позаростали стежки-доріжки...

середньої освіти молоді і дальший розвиток загальноосвітньої школи. В школі зараз відбувається важливий процес координації її внутрішньої роботи: піднімається навчальний процес, ведеться активна робота по залученню кожної молоді людини до навчання, підвищується вимогливість до праці вчителів і навчання учнів. Зрозуміло, що цей процес ніяк не може бути однобічним. Шкільне життя включає в себе безліч зв'язків, стосунків з навколишнім життям, і чим міцнішими вони будуть, тим активніше і цілеспрямованіше йтиме школа, педагогічний колектив до виконання свого головних завдання — виховання людини різнобічних інтересів, людини-громадянина, озброєну глибокими знаннями.

У великій мірі тут багато залежить від комсомолу. Адже і старшокласники, і молоді виробничники об'єднані однією молодіжною організацією. І турботи старших про молодших — обов'язок члена ВЛКСМ. Особливо зацікавлена у шефах-виробничниках школа сільська. Дворічка «Комсомол — сільській школі» спрямовує і зобов'язує комсомольську організацію тримати тісний контакт з

рахуються спільні загальноколгоспні заходи, йдеться про допомогу колгоспів у будівництві шкіл і аж ніяк не про ініціативу, власне, комсомольців того чи іншого підприємства.

В містах же деякі комсомольські ватажки вважають, що досить раз на рік послати кількох робітників або воїнів поїхати на підприємство і на цьому внесок у дворічку закінчується.

Такої дилемної «тактики» дотримуються і на Кіровоградському заводі тракторних гідроагрегатів. У плані роботи з шефами заготовлено вісім пунктів. Серед них такі: допомогти в ремонті школи, подарувати цінний подарунок на честь 50-річчя СРСР, організувати екскурсію на завод, виїхати з концертом тощо. Але виконано лише пункт перший.

У нас — це одне з найбільш питань. Але похвалитися нічим, — розповідає руками в комітеті комсомолу. — Побувавши ми в підшефній школі колгоспу імені Петровського лише один раз, в червні. Завезли туди із кілограмів фарби і деякі будматеріали. А так, як не був період літніх канікул, то ми нікого не застали. Залишили все — і назад. Поки що більше ми там не були.

Комсомольська організація заводу «Червона зірка» налічує в своєму складі 1790 комсомольців. Відповідає їй шефа у них багато. Це школи села Грузьке колгоспу імені Чкалова, колгоспу імені Боженка (село Федорівка), колгоспу імені XX парт'їзду села Аджамки та колгоспу «Родина» села Клинки.

Розмова, яка велася із заступником секретаря комітету комсомолу Сергієм Вишницьким, створила таке враження, що на заводі

школах ми не бували. Зате у нас в минулому навчальному році було аж чотирнадцять підшефних шкіл. В місті — то тут простіше — поряд. Тридцять сім вожатих-виробничників працювали в них. За деякими школами були закріплені цехи. На честь 50-річчя піонерської організації підшефним були куплені подарунки для піонерських кімнат.

Іван Книш — секретар комсомольської організації ремзаводу «Укрспільгосптехнік» виявився невловним. Довго його шукали та розмова була надто короткою.

— Що зроблено за період, коли в «Молодому комунарі» був надрукований критичний виступ, де згадувалася і наша комсомольська організація, і чи обговорювалися це питання на комсомольських зборах?

— Нічого ще не зробили і стаття не обговорювалася на зборах. Знаєте, все внутрішньозаводські справи. Концерти давали... на сільській сцені, а в школах, на жаль, не були...

Відповідь конкретна і не потребує зайвих коментарів. «Мабуть, ми все-таки з'їздили найбільшим часом, добре що нагадали», — чи то дякує, чи то обіцяє І. Книш.

Коїті ЯМАМОТО,
діяч Соціалістичної партії Японії:

«Оглядаючись зараз на півнікову історію соціалістичної революції, ми бачимо, як Радянський Союз, успішно пройшовши через численні серйозні випробування, блискуче завершив будівництво соціалізму. Це дозволило радянському народові досягнути високого матеріального і культурного рівня життя, добитися величезних успіхів в розвитку науки, в освоєнні космосу, починаючи з запуску перших штучних супутників Землі до майже посадки космічної станції на Венері».

Інес КАРНЕХО,
кандидат в члени політкомісії
ЦК Компартії Чилі:

«Утворення Союзу Радянських Соціалістичних Республік є одним із факторів, які сприяли успішному переборенню післяреволюційних економічних труднощів і побудові соціалізму в СРСР. Утворення СРСР має величезне міжнародне значення, так як показало усьому прогресивному людству шляхи побудови нового, справедливого суспільства».

Тільки в соціалістичному суспільстві можливе об'єднання народів в єдину багатовірніснє сім'ю, в якій немає привілейованих націй, а відносини між народами республік, що входять в СРСР, будуються на принципах рівноправності і щирої дружби».

Народи відсталих районів царської Росії, вийшовши до складу Союзу Радянських Соціалістичних Республік, під керівництвом лєнінської Комуністичної партії домоглися значних успіхів в економічному, політичному і культурному житті, котрі є свідченням про переваги соціалістичної системи виробництва».

Педро СААД,
генеральний секретар Комуністичної партії
Еквадора:

«Радянський Союз, багатовірніснє держава трудящих, досягла сєго розквіту. СРСР показує,

що робітничий клас, керуючись безсмертним вченням марксизму-лєнінізму, здатний в короткий історичний строк перетворити відсталу країну, якою була царська Росія, в могутній Радянський Союз з його величезним і невпинно зростаючим економічним потенціалом».

Радянський Союз — це велика наукова і культурна країна, де народні маси, що розпоряджаються своєю долею, переможно будують комунізм, щодня поліпшують свої умови життя, допомагають усім іншим народам світу, які борються проти імперіалістичних агресій, яку б вони форму не набували».

Політика Радянського Союзу, заснована на принципах мирного існування держав з різним політичним лєдом, знайшла яскраве відображення в грандіозному плані миру, накресленому XXIV з'їздом Комуністичної партії Радянського Союзу. Ця політика викликає зростаючий ентузіазм серед усіх людей світу, які намагаються звільнити людство від жахливої пожежі війни».

Дансберто ГОНСАЛЕС,
один із керівників Конфедерації трудящих
Венесуели:

Для будь-якого об'єктивного спостерігача очевидно, що СРСР здобув високий рівень розвитку економіки, науки і культури і особливо багато добився у вирішенні соціальних проблем».

Венесуельська газета «Трибуна популар»
(із редакційної статті):

«Багатовірніснє Радянська держава, в якій назавжди покинєно з економічною і культурною відсталістю народів, є прикладом життя людей на основі рівності й братерства. Величезні досягнення радянського народу в галузі науки, техніки і культури красномовно свідчать про могутність соціалістичного ладу, про його переваги над капіталізмом. Братерська єдність народів великої соціалістичної країни стала можливою лише завдяки керівній і спрямовуючій ролі Комуністичної партії Радянського Союзу, яка послідовно проводить лєнінську національну політику».

підвиг нашого народу, по краплинах збирають відомості про тих, хто загинув у тому бою, листуються з рідними героїв. Надіслали вони листа і рідним Василя Бикова. А через декілька днів отримали відповідь... від самого В. Бикова. А ще книги колишнього воїна з його автографами».

Василь Володимирович писав про той бій, розповідав про своє життя. До війни у Вітебську вчився у художньому училищі. У червні 1941-го року приїхав до Шостки, що на Сумщині, мріяв поступити до Індустріального Інституту. Та почалася війна. Юнак служив у інженерному батальйоні, а після закінчення військового училища, став командиром взводу протитанкових гармат».

На наше прохання Василь Володимирович написав декілька слів про той далекий день, в який однополчанці вважали, що втратили свого вірного друга. «...То було 7 січня 1941 року. У нічному бою між Великою Северишкою і Грузьким я був поранений у ногу і диплом зостався живим. Обморожений, потрапив до госпіталю 5-ї танкової армії, що розташовувався в Олександрії. В тому бою загинуло багато моїх друзів. Командир полку майор Козиряв, мій друг молодший лейтенант Береж-

ний. Товариші мої бачили, як на мене наїхав німецький танк, і вирішили, що я теж загинув. Ось так, через декілька тижнів у документах III стрілецької дивізії з'явився запис: «Командир стрілецького взводу 399 стрілецького полка лейтенант Биков В. В. убит 7.1.41 года и похоронен в братской могиле в деревне Большая Северинка». Витяг з документа, завірений Архівом Міністерства оборони СРСР, зберігається у мене, як згадка про той день. Та я не загинув, у госпіталі ліжилися мої солдати, мої однополчанці... І я обов'язково приїду на ті місця, до того священного обеліска...»

Після війни В. Биков визначився на літературній ниві. Нині він — відомий прозаїк. У його повістях «Третя ракетка», «Фронтowa сторінка», «Обеліск», «Альпійська балада» — багато автобіографічного».

Учні Великосеверинської восьмирічної школи у куточку історії рідного краю зберігають дорогий подарунок — книгу «Альпійська балада» з автографом автора. Юні слідопити запросили В. В. Бикова до себе в гості і чекають на цю зустріч, на нові його книги».

Л. ПАШУК,
Ю. СТОРЧАК.

Велика Вісь.

В дитячих яслах радгоспу
«III-й Вирішальний» Новгород-
ківського району.

Цими фото редакція пред-
ставляє нового позаштатного
кореспондента М. Литвинова.

ДУМКИ,
ВІДГУКИ,
РЕЦЕНЗІЇ

СТЕП— РІВНИНА І ВИГОРИ

На сторінках «Молодого комунара» я вже писав про творчість нашого земляка письменника Павла Ловенського. Мова йшла тоді про його книжку «Білілі з дивосвіту».

Тепер ось знову на полицях магазинів і бібліотек з'явився його новий твір — збірка «Крізь марева степів». «Записки природолюбів» називає автор цю свою працю. І знову ми бачимо в авторі пристрасного, допитливого, діяльного, вдуманого дослідника, натхненного шанувальника природи. Він сумлінно виконує свої нескладні службові обов'язки на роботі, працює, як і раніше, ветеринарним лікарем, але скрізь і завжди, перебуваючи в оточенні природи, з любов'ю ставиться до неї, оберігає її, добає про її збереження. І розповіді його вчать кожного з нас бути таким же бережливим, бачити в природі свого найближчого друга».

В попередній книзі мова йшла здебільшого про край екзотичний — дзекосхили тайгу та ін. В новій — оповідається про степи — Казахстан, Кубань, Таврію. Письменник і природознавець ніби так відваляється в їх неспокійне байдужому окові житті, що відразу ж відчувалося живучий пульс і в цвітінні трави, і в співі птахів».

«Любов до природи робить життя людське повнішим і радісним», — писав П. Ловенський у своїх «Вибірках». В «Записках природолюбів», описуючи степ, він підтверджує цю думку ще наочніше. Не треба далеко їздити, щоб би каже він, бігати за екзотиком, треба тільки вийти за околицю села, пройти степовою доріжкою, і він, якщо уважно придивитись, побачить багато чудес. Нильному погляді завжди відкривається барвисте, напружене життя, що бере в степу».

«Діляк вас забери, степи, які ж ви гарні!» — ці слова великого М. В. Гоголя не випадково стали автографом нової письменницької книги. Бо де не гляне око, там і побачити красу. Уже одні тільки пейзажі, які подає автор, викликають захоплення».

Ось, наприклад, казахські степи: «...Підступав до села дерев'яний степ із неслим буйнозростаючим, із розлізаними рожевими озер квітучих таволг і ботучку. По цьому розмаю на нагорнутих із пір горбах землі — бутанах — сиділи стовпчиками товстуглибаки й пересидувались...»

А ось Кубань: «Наш вербний бивор розмашистим степовим кроком... А птахів-посариків було повно й обабіч, по мочарних, і в повітрі, і навіть по козяч калюжистого пугачів... То там, то там стирчали з цвітінних трави тонкі чапалі шні. Зграї качок віхали крилами над нами. Вище, схоже на лебеді, з чудернацько-великим дзьобом шпирла батура, і десь-дедалеко гелогілі дикі гуси».

«З першого погляду, — пише автор, — здається, що таврійський степ нічим не відрізняється від найближчих, скажімо, степу дольського. Там і там буйнозростає високотрава з пелюстковими квітами. Але придивившись, навіть неосвідчене око помітить: таврійський степ набагато барвистіший, його квіти біліші, яскравіші, їхній склад багатіший, а трави буйніші...»

Яскраво показав автор людей — самовідданих захисників і друзів природи, їх нескладну роботу, і в той же час він гостро картає тих, хто живе серед краси лікуном, хто браконьєрствує, хапає і зпнує все, що попадає під руку, і за це саме природа жорстоко карає халуг. Людський осуд супроводжує їх завжди».

Читачі знайдуть у книзі П. Ловенського багато дуже цікавих спостережень про природу степів, про рослини й про тварини. Такого не вичитаєш ні в яких академічних виданнях, не те, що бачено і чуто автором. Ного розповідь соковита, барвиста, для позначення багатих явищ він знаходить дуже ладомі й виразні слова».

«Моє серце, — каже він, — як і серце таврички, неможливо відділити від рідної землі». Звеличуючи любов степовиків до свого ясного краю, сніваючи природу степів, автор нить кожного бути пристрасним природолюбом, завзятим дослідником, самовідданим патріотом. Помандруйте з цим автором по степах, почитайте його книжку, і вам самим захочеться вийти на простору, пригланутися до краси, прислухатись до музики, що ліне зда- лив...»

Олександр МОТОРНИЙ,
письменник.

ОБЕЛІСК

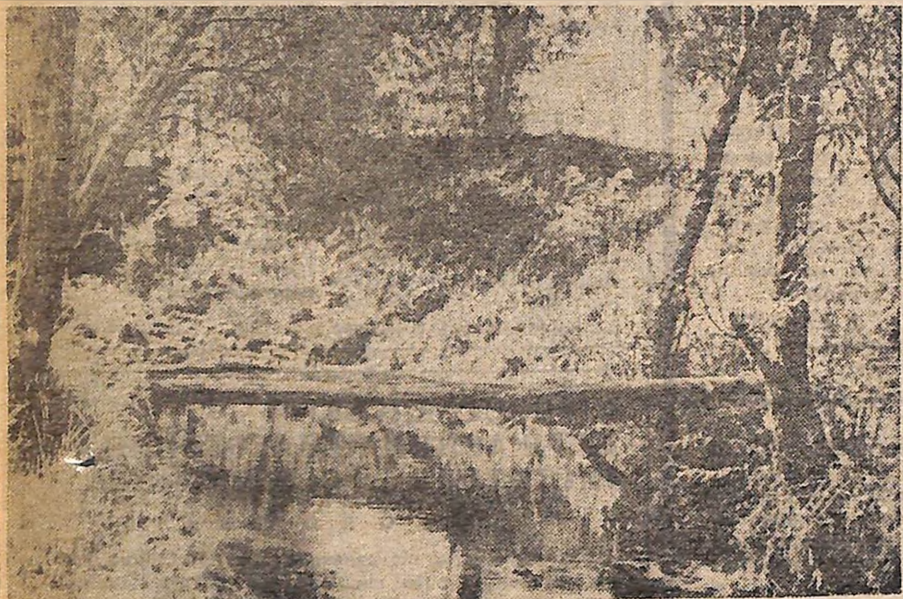
На пагорбі — верби. Немов у зажури, опустивши долоню свої ніжні зелені коси, схилилися вони перед обеліском, на вершині якого сєє зірка».

Тут — священне місце для северинців. І в будні, і в свята приходять сюди люди, щоб віддати шану своїм визволителям».

Приїждять сюди й далеко — з Білорусії і Башкирії, Киргизії і Азербайджану...»

...Січень 1944 року. Тут, під Великою Северишкою, бійці 399 полку III стрілецької дивізії стояли на смерті, стримуючи шалені танкові атаки фашистів, які будь-що намагалися прорватися до Кіровограда. Багато тоді полягло червоногвардійців. На очах у своїх однополчан потрапив під гусениці німецького танка Василь Биков із Білорусії. Як скінчився бій, поховали загиблєх. Пізніше в Гродно полетіла звістка: «Ваш син загинув смертю хоробрих...» Неспокійна вдача у червоних слідопитів Великосеверинської восьмирічної школи. Вони хочуть знати про

ОПЕРАЦІЯ
«ПОШУК»

ТОГО дня у міському Палаці піонерів було особливо людно.

...Останні приготування, хвилювання. Ціле море осінніх квітів. Поступово в залі наступає тиша і дзвінкий дитячий голос оголошує:

— Урочисту міську лінійку, присвячену Всесоюзному маршу «Завжди напоготові!» розпочати!

Дружними оплесками зустрічають юні лєнінці своїх гостей: бригади і колективи комуністичної праці заводу «Укрспільгосптехніки» О. В. Дорогого та секретаря міському комсомолу Олега Сікорського».

Цікаво було слухати розповідь учениці восьмого класу школи № 34 Лариси

КОШТИ—НА ГОСПІТАЛЬ У В'ЄТНАМІ

Трофимець, учасникі Все-союзного зльоту піонерів, який відбувався влітку у піонерській здравниці «Артек».

А як міг не схвалювати юні серця протест учнів СШ № 11 Вони з гнівом засуджують знущання американських імперіалістів над миролюбним в'єтнамським народом. Іра Урсатьєва учениця цієї школи, доповіла присутнім, що піонери дружини розпочали збір коштів на будівництво госпіталю у В'єтнамі».

— Хай наш добрий по-чаток, — говорить вона, — стане загальною справою всіх юних бор-

ців нашого міста за мир. Ініціативу піонерів прийнято одностайно».

Від імені піонерів школи № 9 Толя Троїлін запропонував збирати металевий лом, щоб виготовити з нього 50 піонерських сівалок на честь ювілею рідної Вітчизни».

Наприкінці лінійки Олександр Володимирович Дорогий вручив правофланговим дружинам шкіл № 12 та № 13 альбоми для занесення до них цікавих справ з життя дружини».

Т. КУДРЯ,
позаштатний корес-
пондент «Молодого
комунара».

На знімку: інструктор міськради ДСТ «Авангард» М. Ліб вручає А. Зубкову кубок, який вибороли спортсмени заводу в легкоатлетичному кросі.

Фото А. Шамаля.

РОЗПОВІДІ ПРО ФІЗКУЛЬТУРНИХ АКТИВІСТІВ

ТОЙ СКАРБ — БАДЬОРІСТЬ

Група спортсменів, оперізаних червоними стрічками з написами «Агіт-пробіг», у супроводі екс-корта мотоциклістів, на машинах, де розвішалися знамена союзних республік, мчали вулицями Світловодська. В числі перших з прапором — один з організаторів цього цікавого агітаційно-масового заходу, інженер заводу чистих металів Андрій Зубков.

Знають і поважають у приморському місті цю скромну молодшу людину. Його, вмілого пропагандиста фізичної культури, спортсмена і активіста, завжди можна зустріти на стадіоні, ігровому майданчику чи іншому місці змагань.

Любить він фізкультуру і спорт. Але заняття спортом — не самоціль. Андрій постає перед собою мету: залучити до регулярного тренування своїх ровесників, товаришів по роботі. І це щоденне роз'яснення він підкріплює особистою участю у численних спортивних змаганнях, виступаючи у складі колективу фізкультури «Дніпро», що діє на заводі.

А все почалося з уч-

нівської лави. Здобного юнака запросив до дитячої спортивної школи його перший тренер Йосип Зоро. Тут він і почав активно займатися легкою атлетикою. Полюбив Андрій багатоборство, досяг в ньому неабияких результатів. У розіграші першості України серед школярів молодий легкоатлет здобуває своєрідну особисту перемогу: він виконує норматив 1-го спортивного розряду.

Заняття різноманітними видами спорту розширює знання і вміння юнака. Навчаючись у ДЮСШ, грає у футбол, захоплюється баскетболом. А ще Андрій був причетний і до туризму, разом з своїми товаришами вирушав у багатоденні походи.

Так, виробляючи власний характер, волю і силу, юнак після закінчення Світловодської загальноосвітньої школи № 2 разом з атестатом зрілості отримав диплом про завершення навчання у ДЮСШ. Свій подальший гарт Андрій Зубков підвищує у лавах Радянської Армії. Він продовжує виступати у легкоатлетичних змаганнях, стає членом збірної команди військо-

вої частини з футболу. Тут одержав звання спортивного судді і ще більше цікавиться досягненнями кращих радянських майстрів легкої атлетики, які стали для нього прикладом для наслідування. Повернувшись з армії, Андрій працює на заводі і стає студентом-заочником Харківського інженерно-економічного інституту. Саме на заводі чистих металів проявляється його організаторські здібності. Він вміло веде пропаганду спорту серед трудівників підприємства, з його допомогою створюється міцний фізкультурний заводський колектив.

Крім того, молодий комуніст А. Зубков — член міського комітету комсомолу. Він очолює раду молодих спеціалістів заводу чистих металів.

А ось нова турбота: спортсмен з великим інтересом пропагує новий комплекс ГПО. Разом з іншими своїми товаришами він бере активну участь у численних змаганнях.

Нещодавно, виступаючи у складі свого фізкультурного колективу у легкоатлетичній першості

ПОПЕРЕДУ ШАХІСТИ СРСР

Радянська команда стала лідером Всесвітньої шахматної олімпіади, що проходить в югославському місті Скоп'є.

Наші шахісти набрали 28 очок. В десятому турі збірна СРСР з рахунком 3,5:0,5 очка напелася поразку команді Данії. Тільки переміг Хома, Карлов — Еневольдсен, а Савон закінчив вничью партію з Педерсеном. Під час догравання Корчій добили перемоги над Якобсеном. У відлучку на другому місці шахістів Югославії — 26,5 очка. Третє місце займає команда Угорщини.

В змаганнях шахісток впевнено лідирує збірна СРСР — 6,5 очка після п'яти турів.

(ТАРС).

Світловодська серед підприємців підприємець, Андрій приніс чимало залікових очок, зайнявши перше місце в стрибках у висоту.

Його можна зустріти і за шахівницею, де він виступає за команду заводу доуправління, і на ігровому майданчику в складі збірної з баскетболу на першості області, і в суддівстві футбольного матчу світловодців з черкашанами.

Рівно о 6-й ранку розпочинає свій трудовий день Андрій Зубков. Разом з друзями займається гімнастичними вправами, удосконалює свою спортивну майстерність, делегуючи кросову дистанцію берегами Кременчуцького моря.

Повернувшись Андрій з ранкової розминки — сьогодні це було в міському парку. Нахилившись над маленьким Олем, ласкавим дотиком рук будить його. Малий, скопивши на килимок, сплускає за вправами, які виконує батько, не зовсім вдало копіює їх. Він і не здогадується, що цей комплекс був призначений саме для нього, і радів, що вдвох з татком напружував свої ще не досить міцні м'язи.

А невдовзі Андрія Зубкова вже можна було бачити біля прохідної заводу. Він йшов на роботу бадьорий і радісний...

І. КАРАНТ,
наш громадський кореспондент.

● ЛИСТ ДО РЕДАКЦІЇ

УРОК

ФІЗКУЛЬТУРИ—

СИДІННЯ

В газеті «Молодий комунар» я нещодавно прочитала статтю «Це — екзамени комсомольський», з якої дізналась про те, як юнаки й дівчата області складають заліки з фізичної та військово-технічної підготовки. Так, на Кіровоградщині молодь любить спорт. Але в нас...

Щоправда, в нашій школі про нього не зовсім забули. Проводили оце і спартакіаду. Та в змаганнях беруть участь здебільшого хлопці. Щодо уроків фізкультури, то їх часто замінюють іншими. Коли ж вони і тривають, то знову ж таки більше уваги хлопцям, а дівчата самотужки «організують» для себе

ВІД РЕДАКЦІЇ: Друкуючи лист учениці В. Горошко, ми сподівались отримати відповідь від дирекції Іванківської СШ, від комсомольських та фізкультурних активістів Знаменського району. Бо саме вони мали подбати про належні умови для шкільної молоді, яка хоче займатися фізкультурою і спортом. Невже справді вони збираються готувати майбутніх значківців ГПО в шкільному коридорі і на подвір'ї? Яку позицію вирішили зайняти в цьому напрямку вчителі фізкультури?

урок. Спортзалу у нас немає. Влітку займаємось фізкультурою на шкільному подвір'ї, а коли піде дощ, — в коридорі. В одному кутку хлопці, в іншому — дівчата. Взимку ще гірше: якщо дуже холодно — сидимо в класі або стоїмо в коридорі.

Чому я написала цього листа? Бо дуже заздрю юнакам і дівчатам, які посправжньому готуються до складання нормативів ГПО.

Віра ГОРОШКО,
учениця Іванківської середньої школи Знаменського району.

Наша адреса і телефони

316050 ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи та інших відділів — 2-45-36.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР», орган Кіровоградського обласного ЛКСМУ, м. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

СЕРЕДА, 11 ЖОВТНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА, 8.35 — Новини. (М). 9.15 — Для школярів. «Зустріч юнків телебачення». «Орляк» з першою жіночою майстрицею З. П. Троїцькою. (М). 10.30 — Н. Долиніна. «Доктор Жуков» на виїзд. Телеспектакль. (М). 11.45 — «Сільські живці». (М). 11.55 — Прем'єра документального фільму «Наринський щоденник». (М). 12.50 — «Музичний календар». (М). 13.20 — «Третє народження Дніпропетровська». (М). 15.45 — «Горький — сільський робітничий клас». Навчальна передача з літератури. (М). 16.45 — Для школярів. «Турнір дитини». (М). 17.30 — «У світі винаходів». (М). 18.00 — Концерт. (Дніпропетровськ). 18.30 — «Союз непереможливих». Північно-Осетинська АРСР. (М). 19.00 — Концерт. (М). 19.25 — Телевізійний багатосерійний художній фільм «Людина в прохідному дворі». 3 серія. (М). 20.30 — Програма «Час». (М). 21.00 — Кольорове телебачення. Чемпіонат СРСР з хокею: «Спартак» (М) — СКА (Ленінград). 3 період. (М). 21.45 — «Облачка друзів». (М). 22.30 — Інтерв'ю. Концерт класичної музики. (Ленінград). 23.00 — Чемпіонат Європи з баскетболу. Жінки. СРСР — Угорщина. (М). 23.45 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА, 17.00 — «Скран молодих». (Сімферополь). 18.00 — Новини. (М). 18.10 — Кольорове телебачення. Для дітей. Ляльковий телевізійний фільм. (М). 18.30 — Реклама, оголошення. (К). 19.00 — Інформаційна програма «Вісті». (К). 19.30 — Телефільм. (Кіровоград). 20.00 —

До 50-річчя СРСР. Телефестиваль майстрів мистецтва братів республік. Литовська РСР. (Кіровоград). 21.00 — Телефільм. (Кіровоград). 21.30 — Хронікально-документальний фільм «Армія, авіація, флот» (К). 22.30 — Вечірні новини. (К).

ЧЕТВЕР, 12 ЖОВТНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА, 8.35 — Новини. (М). 9.15 — Для школярів. «Турнір дитини». (М). 10.30 — «Сільські живці». (М). 10.40 — Кольорове телебачення. Художній фільм «Король Дроздобород». (М). 11.50 — Програма телевізійних документальних фільмів. (М). 17.00 — Телебачення «Краса людська». (Львів). 17.25 — «На шкільних широтах». (К). 18.00 — Новини. (М). 18.10 — Ленінський університет міськотна. (М). 18.40 — «Стадія несподіванок». (М). 19.30 — До наступного обміну партійних документів. «Партійний збір». (Кіровоград). 19.45 — Телевізійний багатосерійний художній фільм «Людина в прохідному дворі». 4 серія. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Кольорове телебачення. «Свіве народний артист СРСР Ю. Гуляєв». (М). 22.50 — Чемпіонат Європи з баскетболу. Жінки. СРСР — Югославія. (М). По закінченні — новини. (М).

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

ОЛЕКСАНДРІЙСЬКЕ МІСЬКЕ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 1

ОГОЛОШУЄ
ДОДАТКОВНИЙ НАБІР УЧНІВ
НА 1972—1973
НАВЧАЛЬНИЙ РІК

Училище готує висококваліфікованих робітників з одержанням середньої освіти. По закінченні училища учні одержують атестат зрілості та атестат про спеціальності з присвоєнням 2—3 розряду.

Училище готує: на базі 8-класної освіти електрозварників з одержанням середньої освіти; на базі 10—11 класів строком навчання 1 рік: токарів по металу, машиністів електромостових кранів — електросварників.

Час навчання в училищі зараховується в трудовий стаж. Приймаються юнаки та дівчата від 15 років і старші, а також демобілізовані з лав Радянської Армії.

У приймальну комісію слід подати такі документи: заяву, автобіографію, свідоцтво про освіту, паспорт або свідоцтво про народження, характеристику

із школи, довідку про стан здоров'я, довідку з місця проживання і склад сім'ї, медичну довідку про профілактичні щеплення, сім фотокарток розміром 3x4. Зараховані до училища забезпечуються:

строком навчання 3 роки — триразовим безплатним харчуванням, вихідним і робочим одягом та взуттям;

строком навчання 1 рік — стипендією в розмірі 30 карбованців на місяць.

В період виробничої практики виплачується 33 проценти від вартості виготовленої продукції. Гуртожиток надається лише юнакам.

Адреса училища: м. Олександрія, мікрорайон Жовтневий, вулиця Ватутіна, 1, телефон 51-0-08. Автобусом їхати до зупинки «Жовтнєве селище».

ДИРЕКЦІЯ.

КІРОВОГРАДСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ ІНСТИТУТ імені О. С. ПУШКІНА

ОГОЛОШУЄ

набір слухачів на підготовче відділення (денна форма навчання) на такі спеціальності: фізика і математика, українська мова і література, російська мова і література, англійська мова, фізичне виховання.

На підготовче відділення приймаються особи з числа передових робітників і колгоспників, які мають середню освіту і виробничий стаж не менше одного року на останньому місці роботи та демобілізовані з лав Збройних Сил СРСР.

Вступники подають заяву із зазначенням обраної спеціальності, направлення на навчання підприємства (колгоспу, військової частини), документ про середню освіту (оригінал), витяг з трудової книжки, характеристику з місця роботи (комсомольську та виробничу), 6 фотокарток (3x4), медичну довідку (ф. 286).

Зарахування проводиться за наслідками співбесіди і відбору приймальною комісією. Слухачі забезпечуються стипендією та гуртожитком.

Особи, які успішно складуть випускні екзамени, зараховуються на перший курс відповідного факультету без вступних іспитів.

Прийом документів — з 1 жовтня по 10 листопада.

Співбесіди — з 11 по 25 листопада.

Початок занять — з 1 грудня.

Адреса: 316050, м. Кіровоград, вул. Шевченка, 1, педінститут, підготовче відділення. Телефон 20-72-30.

РЕКТОРАТ.